

Verdens Ting, hverken ere Fugl eller Fisk. Jeg skulde ønske, at Ministeren vilde sætte alt ind paa at tilvejebringe virkelig Klarhed over disse Forhold og faa dem reformerede. Jeg tvivler ikke om den nuværende Overinspektors gode Villie til at komme til Bunds i disse Forhold, men han er for hildet, for bunden af Fortiden, han har for stor Tillid til de vedkommende Mænd, deriblandt til denne Mand, som han selv har været med til at ansætte, saa han har vanskeligt ved at foretage et Tilbagetog, han kan ikke overvinde sig selv, det er umuligt for ham. Men Samfundets Interesse kræver, at vi her skabe Klarhed, og Børgildgaard maa nedlægges. Saa længe Børgildgaard bestaar, vil der blive ved at være Uro, der vil komme Kritik frem, og en skønne Dag, hvis Kritikken holder op med at gøre sig gældende, vil der ske en eller anden Katastrofe eller Eksplosion, der vil bringe Samfundet til Forfærdelse.

Marott: Jeg ønsker som Medlem af Finansudvalget at sige nogle Ord til Motivering af, at jeg ikke kan stemme for Ændringsforslaget om en Bevilling af 1,000 Kr. til Ansættelse af Stadslæge Hoff som Formand i Sundhedsstyrelsen. Jeg har haft det Indtryk under Forhandlingerne i Finansudvalget, at man egentlig ogsaa fra Venstreflertallets Side har været noget modvilligt stemt overfor denne Bevilling. Men de Herrer i Regeringspartiet ere efterhaanden blevne saa trænede, at de gaa med til det allermeste af det, der bliver budt dem fra Regeringens Side, og i dette Tilfælde gjaldt det jo en Minister, og hvad gør man ikke for at redde en Minister, særlig naar det er en uheldig Minister, det drejer sig om. Men at Højre ogsaa er gaaet med til denne Bevilling, synes jeg er endnu mere mærkeligt. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) sagde før, at det var, fordi man skulde have Skattelovene gennemførte; vi have jo ogsaa Forsvarslovene at skulle have opretholdt og gennemførte, og paa Konto af Skattelove og Forsvarslove synes det, som om Højre her paa Rigsdagen er parat til at sluge alle de Kameler, der blive budte dem, og hvorfor skulde de saa sige Nej til den forholdsvis lille Kamel, det her drejede sig om; der kan blive meget haardere Vilkaar i Fremtiden.

Der er selvfølgelig ikke nogen Grund for mig i denne sene Time og efter den udførlige Fremstilling, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har givet af

denne Sag, at komme væsentligt ind paa Enkeltheder i Spørgsmaalet. Der er kun nogle enkelte Forhold, jeg vil fremdrage. Jeg vil først bede den højtærede Justitsminister om ikke at forglemme at svare paa det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem fra Ringsted, nemlig Spørgsmaalet om, paa hvilket Tidspunkt den højtærede Justitsminister indledede Forhandlinger med Stadslæge Hoff om Overtagelse af Dr. Muus' Embede. Det er nemlig en Kendsgerning, at allerede inden der forelaa noget officielt om denne Sag, blev det meddelt, at Dr. Muus var fældet, og at Stadslæge Hoff var parat til at overtage hans Embede. Jeg vil, som sagt, bede den højtærede Justitsminister ikke at glemme denne Side af Sagen, naar han tager Ordet i Morgen. Jeg vil i det hele understrege her, at det ser ud, som om den højtærede Justitsminister og Stadslæge Hoff paa Forhaand have været enige om hele denne Plan, inden den kom offentligt frem, ja maaske endogsaa inden Spørgsmaalet blev forhandlet i selve Ministeriet. Ogsaa af den Grund beder jeg meget om; at vi maa faa Tidspunktet at vide for Indledningen af disse Forhandlinger. Naar jeg stemmer mod den Bevilling, som det ærede Flertal foreslaar, er det altsaa ikke alene af økonomiske Grunde, skønt jeg indrømmer, at det er meningsløst og urimeligt, at vi skulle betale saa mange Penge hvert Aar for at imødekomme, om jeg saa maa sige, et Lune hos en af vore Ministre, men det er ogsaa og navnlig af rent moralske Grunde, at jeg fraraader at stemme for denne Bevilling. I det hele synes jeg, at man i den senere Tid herhjemme har faaet det Indtryk, at Moralen atter til en vis Grad er ved at lide Skibbrud under Landets Justitsminister. Der er ikke saa lidt i denne Sag, der minder om tidligere triste Tider; det forekommer mig f. Eks., at den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister protegerer Slægtninge og paarørende ved sine Embedsbesættelser, blandt andet altsaa ogsaa ved Ansættelsen af Stadslæge Hoff som Formand for Sundhedsstyrelsen, ikke ser godt ud.

Heller ikke den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister har refereret de to Sager: Muus og Hoff, bidrager til at hæve Sandhed og Moral her paa Rigsdagen. Det er en højest uheldig Optræden, som den højtærede Justitsminister har vist i dette Forhold. Jeg maa erindre om, at da Spørgsmaalet om Dr. Muus' Afskedigelse var for her sidst, refererede den højt-